

РЕШЕНИЕ

№ 5721

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10603** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по протест на прокурор при Софийска градска прокуратура, отдел „Административно – съдебен надзор и Гражданско – съдебен надзор“, с който се иска обявяване нищожността на волеизявлението на административен орган – началник отдел „Пътна полиция“, СДВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК]/04.05.2022г. на името на В. К. С., ЕГН [ЕГН].

Твърди се, че В. С. преди оспореното волеизявление има валидно СУМПС, подменено в друга държава – ОАЕ, с валидност до 25.04.2026г., поради което издаденият дубликат от 04.05.2022г. е нищожен.

В съдебно заседание, прокурорът при СГП поддържа протеста на сочените в него основания.

Ответникът – началник отдел „Пътна полиция“, СДВР, чрез юрк. П., намира протеста за основателен.

Заинтересованата страна – В. К. С. посочва, че съзнава, че действащото му свидетелство за управление на МПС може да бъде отменено.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството пред СДВР, ОПП е започнало по заявление вх. № 21361/03.05.2022г. на В. К. С. за издаване на дубликат на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/. В заявление- декларация УРИ 433 600-45265 от

03.05.2022г. до началника на ОПП, СДВР С. собственоръчно посочил, че СУМПС е загубил най-вероятно преди няколко месеца или преди няколко дни при извършена му проверка от служител на КАТ. Исканият документ- СУМПС №[ЕИК] е издаден на 04.05.2022 г. и връчен на 05.05.2022 г. на правоимащия.

Впоследствие, в дирекция „К. отношения,, МВР били получени 103 броя СУМПС, които били върнати от български граждани в Генералното консулство на Република България в Д., поради подмяната им със свидетелства за управление в съответната държава- в случая ОАЕ. Въпросните СУМПС са предоставени на началника на отдел „ПП“ СДВР, като сред тях е и СУМПС №[ЕИК]/25.04.2016г., валидно до 24.05.2026г., притежавано от В. К. С.. Във връзка с проверка на горните обстоятелства е изготвена докладна записка № УРИ 4332р-74513/24.09.2024г. на полицейски инспектор 02 група ОВМПС, 03 Сектор АО при ОПП, СДВР, в която е посочено, че СУМПС №[ЕИК]/25.04.2016г., валидно до 24.05.2026г. притежавано от В. С. не е изгубено, а същото е подменено в друга държава - ОАЕ., който факт не е бил известен в хода на производството по издаване на СУМПС /дубликат/. Предложено е, с оглед нарушените материалноправни разпоредби при издаването на СУМПС, да се уведоми Софийска градска прокуратура.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.145, ал.1 от АПК административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, като според чл.147, ал.2 от АПК, прокурорът може да подаде протест срещу акта в случаите по чл.16 от АПК. В чл.16, ал.1, т.1 от АПК е предвидено, че прокурорът следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, споразумения, административни договори и съдебни актове. Законодателят е предоставил правомощията по оспорване на административен акт чрез подаване на протест на прокурора, без разграничение за йерархическата му поставеност в системата на прокуратурата, с оглед общата компетентност на прокуратурата по чл.127, т.5 от Конституцията на РБ и чл.16, ал.1, т.1 от АПК. Ето защо прокурорът при СГП притежава процесуална легитимация за оспорване на волеизявлението за издаване на СУМПС и на самото издадено въз основа на това волеизявление СУМПС.

С разпоредбата на чл.149, ал.5 от АПК е регламентирано, че административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Ето защо производството е резултат от валидно и допустимо сезиране на съда.

Разгледан по същество, протестът е основателен, като съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверяващата сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е

изгубен, открадат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност.

В настоящия случай В. К. С. е подписал декларация, че СУМПС е изгубено и не притежава друго валидно такова.